WYNIA'S WEEK

Quelle surprise: de wonderbaarlijke wederopstanding van Emmanuel Macron is in volle gang

Posted on 11 maart 2025 by René ter Steege

Dit is voor Frankrijk natuurlijk niet het moment voor leedvermaak, nu de *bromance* tussen Vladimir Poetin en Donald Trump Europa in een existentiële crisis heeft gestort. Maar in kringen rond president Emmanuel Macron vernemen Franse media toch geluiden die neerkomen op een gevoel van gerechtigheid voor het land dat altijd vergeefs heeft gepleit voor een sterke Europese defensiemacht. Nu Rusland en de VS dreigen Oekraïne een voor Europa dubieuze vrede op te leggen, lijkt dat Franse streven zo gek nog niet.

Ook Engelstalige media prijzen president Macron voor de leidersrol die hij zich namens een zwaar aangeslagen Europa heeft aangemeten. Waar de Amerikanen nooit wisten wie ze moesten bellen om 'Europa' aan de lijn te krijgen, hebben ze nu Macrons nummer, volgens een analyse van de Rand Corporation, een Amerikaanse denktank.

Geen serieuze concurrentie

De Franse president ondervindt hierin weinig serieuze concurrentie. Andere Europese gegadigden voor die vitale leidersrol in de strijd om 'ons' overleven zijn nog een maatje te klein. Friedrich Merz, de conservatieve winnaar van de Duitse verkiezingen en aanstaand bondskanselier, verraste met zijn keiharde en scherpe analyse dat Europa 'zich onafhankelijkheid moet maken van de VS nu president Trump gemene zaak maakt met Rusland'.

Het zal Macron als muziek in de oren hebben geklonken; de veel bespotte Franse obsessie wordt gedeeld door een van Europa's toekomstige leiders. Maar Merz moet op het internationale toneel zijn sporen nog verdienen, terwijl Macron al sinds 2017 aan de macht is en redelijk goede banden met Trump onderhoudt. Bovendien zal de nieuwe Europees-Amerikaanse rivaliteit een deels militair karakter krijgen. Ook Merz zal op dat vlak terughoudend blijven, Duitslands oorlogsverleden indachtig.

De Britse premier Keir Starmer doet zijn best om Europa door dit conflict te slepen, maar ook hij is op dit niveau nog te onervaren. Bovendien heeft zijn land zich met de Brexit buiten Europa geplaatst en koestert het zijn 'speciale relatie' met de VS. Groot-Brittannië is met Frankrijk de enige andere Europese kernmacht, maar de Britse is volgens de Fransen niet echt onafhankelijk, want gehouden aan beperkende verplichtingen jegens de VS. Blijft over Frankrijk als enige Europese 'grootmacht'.

Macron groeit zichtbaar in zijn rol als degene die Europa op sleeptouw moet nemen. In eigen land is politieke instabiliteit troef. Frankrijk versleet binnen een jaar vier premiers en de president zag zijn parlementaire aanhang verschrompelen bij de laatste verkiezingen. Maar de Fransen zijn ingenomen met zijn optreden in tijden van Europa's nood en vertwijfeling. Na zijn toespraak op 5 maart, waarbij hij de burgers maande zich voor te bereiden op zware tijden, steeg zijn populariteit met 7 procent tot een nog steeds schamele 31 procent. Volgens de peiling van Ipsos vindt 45 procent van de Fransen dat hij hun land goed representeert en is 76 procent het eens met de noodzaak de defensie-uitgaven fors te verhogen.

Ook steun van de flanken

Die toegenomen steun geldt voor kiezers van alle partijen, ook voor aanhangers

van het radicaal-rechtse Rassemblement National (RN) en het ultra-linkse La France Insoumise (LFI). Hun van russofilie betichte partijleiders zijn echter verenigd in hun verzet tegen Macrons voorstel om andere Europese landen te laten schuilen onder Frankrijks nucleaire paraplu. De 'gewone' stemmers op beide extremen, een aanzienlijk deel van de bevolking, hebben er kennelijk geen moeite mee.

In het Oval Office wist Macron de altijd onvoorspelbare Trump te charmeren, maar ook te corrigeren zonder dat deze in toorn ontstak. Premier Starmer, kort daarna op bezoek, moet nog groeien in die rol, zo bleek uit zijn gênante pluimstrijkerij met de geschreven uitnodiging van His Majesty The King.

Macron kon er in zijn eerste ambtstermijn, van 2017 tot 2022, overigens ook wat van. Maar, schrijft *Le Monde*, geen fan van Macron, dat was een heel andere Trump dan de man die na zijn terugkeer in het Witte Huis Europa ernstig schoffeerde. Vleierij probeerde Macron ook met Poetin, die in 2017 met pracht en praal werd ontvangen in het paleis van Versailles. Tot het laatste moment, toen Rusland in februari 2022 op het punt stond Oekraïne binnen te vallen, dacht hij de dictator te kunnen paaien.

Bedreiging' voor Rusland

Dezer dagen is Macron-nieuwe-stijl volgens Moskou een 'oorlogshitser'. Poetin maande hem keizer Napoleons lot te overdenken, wiens poging Rusland te veroveren in 1812 in een ramp eindigde. En Rusland ziet Macrons aanbod aan mede-Europeanen om de Franse kernmacht te 'delen' als een bedreiging, volgens minister van Buitenlandse Zaken Sergej Lavrov. De woordvoerder van het Kremlin betreurde dat Frankrijk 'zich verzet tegen pogingen van Rusland en de VS om tot een wapenstilstand (in Oekraïne) te komen'.

Macrons tweede en laatste ambtstermijn loopt in 2027 af. 'Platte' beslommeringen over pensioenstelsels, boerenprotesten, criminaliteit en immigratie moet hij zien te combineren met het in toom houden van Trump. In het blad *Paris Match* gaf hij dezer dagen een deel van zijn tactiek prijs: 'Je moet hem nooit belerend toespreken, hem nooit zeggen wat goed of fout is.' Een hele uitdaging.

***René ter Steege** is journalist, schrijver en vertaler. Hij vertaalde het boek **'De laatste dagen van Samuel Paty'** over de terroristische moord op een Franse leraar. Het boek is overal te koop, zoals in de **winkel van Wynia's Week**.*

Wynia's Week *verschijnt drie keer per week,* ***156 keer per jaar****, met even onafhankelijke als broodnodige artikelen en columns, video's en podcasts. U maakt dat samen met de andere donateurs mogelijk. Doet u weer mee,* ***ook in 2025****? Kijk* ***HIER****. Hartelijk dank!*